

així comença...

LA REGIÓN MÁS TRANSPARENTE CARLOS FUENTES

«Mi nombre es Ixca Cienfuegos. Nací y vivo en México, D. F. Esto no es grave. En México no hay tragedia: todo se vuelve afrenta. Afrenta,

esta sangre que me punza como filo de maguay. Afrenta, mi parálisis desenfadada que todas las auroras tiñe de coágulos».

especial Nadal

El suplement 'Quadern del Diumenge' del dia 14 que ve oferirà als lectors una selecció de títols per regalar aquestes festes.

Ve de la pàgina anterior

gre, per a lectors a partir dels 12 anys: *Ghostgirl* (Empúries / Alfaguara), de Tonya Hurley, que està protagonitzada per una nena que va morir a l'enuegar-se amb un osset de goma.

EMPREMDES DE TOLKIEN I LEWIS

► Si la influència de C. S. Lewis i el seu *Alicia al país de les meravelles* és evident en la sèrie *La guerra de les meravelles*, de Frank Beddor (Edicions B) —se n'acaba de publicar la segona part, *Roja*—, la de Tolkien es multiplica. A més de nous títols per a adults basats en els seus personatges, com *Los elfos i i ll*, de Bernhard Hennen (Minotauro), i *Orcos*, de Stan Nicholls (Marlow), es reedita una cuidada edició il·lustrada per Alan Lee d'*El Hobbit* (Minotauro).

L'estela tolkieniana ha fet triomfar entre joves i no tan joves, en un gènere, el *fantasy*, que trenca les fronteres d'edat, Philip Pullman amb la seva trilogia *La matèria obscura* (Empúries / Edicions B) i Cornelia Funke, que ha tancat aquest any la seva amb *Mort de tinta* (La Magrana / Siruela). Entre les novetats, *Brisingr*, tercera entrega de la saga de Christopher Paolini (La Galera / Roca) i títols com *Rumas*, de Joanne Harris, i

«El 'fantasy' és una eina d'oci i és bo que els joves lleixin no per obligació sinó per entreteniment»

Montaraces, de John Flanagan (a Alfaguara). Entre aquestes novetats destaquen dues segones parts, a l'espera de la de *Curdy*, d'Artur Balder (Montena), el 2009: la del diminut *Tobi Loiness* —Els ulls de l'Elisba, de Tymothée de Fombelle (Empúries / Salamandra)— i la de *Túnels* —Profunditats, de Roderick Gordon i Brian Williams, (Empúries / Puck)—.

«El gènere fantàstic viu un moment dolç. Gràcies al fenomen *Potter* i al despertar de Tolkien parlem de milers de milions de llibres i lectors», diu Reina Duarte, editora d'Edebé, que aposta per la trilogia *Porta Coeli*, de Susana Vallejo, èpica i màgia en un món paral·lel. Existeix a més en el llegat de Tolkien un corrent en què les dones ostenten el poder i són protagonistes. Hi encaixa a la perfecció l'aclamada trilogia *La guerra de les bruixes*, de Maite Carranza (Edebé), que ja ha venut a Espanya 130.000 exemplars i que l'autora va presentar ahir a Nova York. El primer volum, *El clan de la lloba*, surt en butxaca per fer-lo accessible al públic jove. A més a més, hi ha *El teji-do de la espada*, de J. M. Pallarés (Tímun Mas), o les guerres de *La heredera*, d'Andrea Chapela (Puck).

«El sector que més lleigés són els nens d'uns 13 anys i és bo que ho facin per entreteniment, no per obligació, i el *fantasy* és una eina d'oci», opina Petit, de Montena. Llarga vida a la fantasia.

LES CRÍTQUES // Per Ricard Ruiz Garzón [ruiz@elperiodico.com]

Tolkien d'alta volada

Potser són els bruixots, potser són les profecies, potser és el llegat de la Terra Mitjana o potser l'incombustible empenya de Saphira, però el cert és que el nord-americà Christopher Paolini (1983), el noi de 15 anys que es va inventar el regne d'Alagaësia per ubicar-hi les trepidants aventures d'un Genet de Drac, ha aconseguit en una dècada el que pocs esperaven: erigir-se en un excel·lent narrador. Davant de l'apassionada però vacil·lant *Eragon*, la novel·la que va iniciar la saga el 2003, i la precipitada *Eld est* (2005), la continuació, la fulgurant *Brisingr* demostra que la fantasia èpica es pot allunyar de les *dragonades* i tractar amb fondària i amenitat temes tan diversos com el dolor del coneixement, l'acceptació del diferent, el respecte a la vida o les mil i una maneres de lidiar amb les ombres.

Postergat fins a un quart volum el combat final entre *Eragon* i el tenebrós Galbatorix, *Brisingr* renuncia al seu anterior abús

d'inacabables batalles per centrar-se en petits però fecunds conflictes íntims, com ara els que enfronten el Genet amb el seu redescobert passat, el seu cosí Roran amb la disciplina militar, la nena maleïda Elva amb la llibertat de decidir i el conjunt de les

BRISINGR
BRISINGR
Christopher Paolini

Traduccions: Pau Bombardó, Montserrat Camps i Jordi Vidal i Tubau / Jorge Pizzo i Carol Isern
Editorial: Roca-La Galera / Roca
Pàgines: 704 / 700
Preu: 24 €

races enemigues d'Alagaësia amb la necessitat de cooperar.

Cada vegada menys epígon de Tolkien i més dotat creador amb sàvies relectures d'*El Senyor dels Anells*, el *Cicle de Terramar*, d'Ursula K. Le Guin, i les *Cròniques de Belgarath*, de David Eddings, l'abans aprenent Paolini encara comet errors (com passar sense transició d'una guerra ferotge a un casament feliç), però s'exhibeix més bé que mai en la maduresa de les seves propostes, en el vincle *Eragon-Saphira* i en sorpreses com els edulnaris

o el brillant sentit final de la paraula *Brisingr*. Gràcies a això, l'espasa del nou mestre —*Sé onr sverdar stija hvass*, que dirien en l'idioma antic— sembla més esmolada que mai. La seva estocada final decidirà fins on arribarà a refulgir.

Reflexos de Carroll

I si el cèlebre reverend Charles Dodgson, conegut com a Lewis Carroll, no hagués creat del no-res l'univers d'*Alicia al país de les meravelles*? I si Alice Liddell, la musa del narrador i matemàtic de Ches-

hire, hagués estat en realitat una princesa d'un altre món exiliada a l'Oxford de 1862? I si la versió de Carroll fos només un pàl·lid reflex de l'autèntica vida d'Alyss de Cors, l'aspirant al tron de Marília que amb la seva confessió s'estesta a tergiversar la història? Amb aquestes fabuloses premisses, el californià Frank Beddor va publicar el 2004 i el 2007 *La guerra de los espejos* i la seva seqüela *Roja*, totes dues publicades ara per Edicions B en una meritòria traducció de Carlos Abreu.

Tenyides de sang, guerra, traïció i venjança, tal com apunta l'autor al prefaci, les dues recreacions desgranen amb tota mena de detalls la lluita que Alyss i la seva tia la Reina Roja, ajudades pels seus exèrcits de cartes i estris vivents, emprenen per dirigir els

marvilians.

El millor de les dues obres, especialment en el cas de la primera, és el joc de miralls que Beddor ofereix al lector adult, ja que combina la realitat i la fantasia de Carroll amb altres fantasies revestides d'una no-

va realitat. Amb personatges plens d'al·lusions, com el Gat, Sombra Logan o les Orugues, i amb desenes de lúdiques invencions, com *gombriques*, *tartitartas*, *galimatazos* o *vitrocules*, Beddor fa saltar els seus personatges de Londres i París al Laberint Espectral, la Vall dels Bolets o el Continu de Vidre, farcint els dos títols de perles.

Al lector juvenil, en canvi, li regala una aventura constant amb tendència a l'absurd, una mica més freda en la seqüela, però

forjada en les premisses de qui disfruta subratllant el poder de la imaginació, tant si és pròpia com induïda. Segurament, hi haurà qui trobi que aquest joc és una blasfèmia, però a aquests lectors el sacrilleg Beddor els té reservat un conegut as a la màniga: «Que els tallin el cap!».

LA GUERRA DE LOS ESPEJOS / ROJA

Frank Beddor
Traducció: Carlos Abreu
Editorial: Ediciones B
Pàgines: 323
Preu: 17 €

Si Dràcula aixequés el cap...

Potser llegir *A trenc d'alba* amb un fons musical de Muse, el grup de referència de Stephenie Meyer (Connecticut, 1973) durant la redacció de la novel·la, ajuda a suportar la seva carincloneria desasossegant. Si no és així, serà difícil explicar que l'últim volum d'aquesta purtana saga d'ídils vampírics s'hagi pogut sumar a l'èxit de *Crepuscle*, *Lluna Nova* i *Eclipsi*, pel·lícules al marge.

Sense ser gaire cosa més que productes prefabricats d'asfíxiat superficialitat, les primeres entregues d'aquesta Anne Rice d'institut tenien l'interès de seduir el lector púber, especialment el femení, mitjançant els dubtes amb què Bella Swan encarava la seva passió per un vampir tan bufó com Edward Cullen. La necessitat de triar entre ell i el

licantrop Jacob, les guerres homes llop-xuclasangs i l'assejament dels *neòfits* (no-morts recents) sostenien la saga amb un mínim de suspens malgrat les seves letals carències, especialment per la sospita que Bella hauria de consumir el seu amor renunciant a la seva humanitat. Les bases per a una quarta entrega, per tant, estaven servides. *A trenc d'alba*, no obstant, és una novel·la previsible fins a la náusea, inflada com un globus i avorrida com una festa de vampirs al sol —creguin-me, aquest acudit supera els del llibre—. Dividida en tres parts narrades per Bella i el cada vegada més gos falder Jacob, l'obra dedica 100 pàgines al trist casament entre Bella i Edward, 50 a una casta lluna de mel a base de petons, 250 a l'inverssemblant embaràs de la nova senyora Cullen, repugnant part monstruós inclòs, i gai-

A TRENC D'ALBA / AMANECER
Stephenie Meyer

Traduccions: Laura Galada / José Miguel Pallarés i María Jesús Sánchez
Editorial: Alfaguara
Pàgines: 787 / 829
Preu: 17,50 €

rebé 400, les pitjors, a la vida de Bella com a vampira i als absurds preparatius d'una guerra resolta amb un vergonyant *happy end*. O sigui, una degeneració progressiva, d'instant a l'extrem de posar per títol a un capítol *¿Per què no me'n vaig anar com si res? Ah sí, perquè sóc imbècil*. Sort, en fi, que els autèntics immortals, Dràcula i Bram Stoker, no aixecaren el cap del taüt per contemplar amb quina barra es vampiritza el seu llegat. Segur que, si ho fes, sortirien corrents a buscar un Van Helsing que els clavés una estaca al cor destrossat.

►► Parella protagonista del film *Crepusculo*.

